

**HOTĂRÂREA NR. 236
din 10.04.2019**

Dosar nr.: 249/2018

Petiția nr.: 1958/05.04.2018

Potent:

Reclamați: -----

Obiect: solicitarea unui suport pentru a chema în judecată statul Austriac pentru fapte considerate discriminatorii, fapte care sunt de natură penală și care s-au petrecut în anii 1993-2001 și 2006-2008 fiind săvârșite de „forțe neonaziste ale armatei din Austria”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenului

1 .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Nu este identificată nicio parte reclamată.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin sesizarea făcută, petentul solicită un suport pentru a chema în judecată statul Austriac pentru fapte considerate discriminatorii, fapte care sunt de natură penală și care s-au petrecut în anii 1995-2001 și 2006-2008 fiind săvârșite de „forțe neonaziste ale armatei din Austria”.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr. 2273/19.04.2018, în conformitate cu prevederile art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat, din oficiu, **excepția de necompetență** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu privire la faptele de natură penală și pentru asistență juridică în vederea formulării unei cereri de chemare în judecată.

De asemenea, în temeiul art. 22 și 23 din aceeași procedură C.N.C.D. a invocat și **excepția tardivității pentru faptele ce depășesc termenul de 1 an de la data săvârșirii lor solicitând și pentru acest aspect un punct de vedere al petentului.**

5 Petentul nu a dat curs solicitării C.N.C.D. de a-și exprima punctul de vedere raportat la excepțiile invocate.

6. Față de cele prezentate, procedura este legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că se consideră discriminat prin fapte de natură penală săvârșite în perioada 1995-2001 și 2006-2008 de „forțe neonaziste ale armatei austriece” .

8. Susținerile petentului sunt îndreptate și împotriva unei grupe de detectivi particulari din Ploiești, care în accepțiunea sa ajută forțele neonaziste ale armatei austriece.

9. Situațiile prezentate fac referire la fapte ce vatămă integritatea fizică a petentului prin utilizarea violenței sau aparaturii sau subsrtanțelor nocive.

10. Având în vedere cele descrise în memoriul formulat, petentul solicită ajutorul CNCD pentru a a chema în judecată statul Austriac.

Susținerile reclamatului

11. Nu sunt formulate puncte de vedere ale reclamatului referitoare la sesizarea petentului.

V. Motivele de fapt și de drept

12. **În fapt**, Colegiul reține faptul că petentul se consideră discriminat se consideră discriminat prin fapte de natură penală săvârșite în perioada 1995-2001 și 2006-2008 de „forțe neonaziste ale armatei austriece” , solicitând suport pentru chemarea în judecată a statului Austriac.

13. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”* Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu respectiv, **excepția tardivității și, de asemenea, excepția necompetenței cu privire la faptele de natură penală prezentate în sesizare și pentru asistență juridică solicitată în vederea formulării unei cereri de chemare în judecată.**

14. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția tardivității introducerii sesizării** la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratiōne temporis, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

15. Având în vedere faptul că faptele reclamate au avut loc în perioada 1993-2001 și 2006-2008 a fost invocată din oficiu excepția tardivității cererii, excepție pusă în dezbateră petentului prin formularea unui punct de vedere.

16. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an **de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință** de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare ratiōne temporis, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând

intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe **să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei**, constituind astfel un termen peremptoriu.

17. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD la data de 05.04.2018, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000.

18. Termenul de un an prevăzut de art. 20, alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștință de săvârșirea ei, înăuntrul căruia se poate exercita o cerere pentru constatarea și sancționarea unei fapte de discriminare, în condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată.

19. Colegiul director, de asemenea, în considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este o jurisdicție administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

20. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

21. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

22. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

23. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face

ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

24. Prin Decizia nr. 322/2001¹, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

25. Având în vedere aceste considerente, Colegiul director că a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

26. Față de cele expuse mai sus, Colegiul director reține faptul că pentru invocarea faptelor de natură penală și pentru solicitarea de asistență juridică în vederea formulării unei cereri de chemare în judecată a statului Austriac existentă în petitia formulată, urmează să admită excepția de necompetență invocată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii cu privire la faptele petrecute în perioada 1993-2001 și 2006-2008, conform dispozițiilor art. 21
2. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulată, competente spre deplină soluționare fiind instanțele de judecată.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului .

VI. Modalitatea de plată a amenzii

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

DINCĂ Ilie – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria - Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

SANDU Tatiana Veronica – Membru

Data: 27.03.2019

Motivată și tehnoredactată CJ/PCS

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.